

Baskı ve zulümle karşılaşan Sahabe-i Kiram'ın Şerefli yaşamları

Peygamber Efendimiz (sav)'in mübarek zatını tanıyan, onunla birlikte yaşama şerefine erişmiş müminlerden oluşan Sahabe-i Kiram'ın yaşamları ve ahlakları, İslam tarihi boyunca yaşamış tüm Müslümanlar için büyük şevk kaynağı olmuştur. Hanım ya da erkek fark etmeden, cesaretleri, azim ve kararlılıkları, iman kuvvetleri, gördükleri tüm baskı ve zulme karşın Allah'a ve Resulü (sav)'ne olan sadakatleri ve Resulullah (sav)'in nefisini kendi nefislerinden üstün tutmaları, yüzyıllardır İslam tarihinde şerefle anılmaktadır.

Yüce Allah, Sahabe-i Kiram'ın ihlaslı tavırlarını tarih boyunca yaşamış olan tüm Müslümanlar için bir örnek kılmıştır. Onların o dönemin çok zor şartları altında verdikleri halisane mücadele, yaşadıkları derin iman coşkusu ve sadakat, Allah'a olan sevgileri, Peygamberimiz (sav)'e olan düşkünlükleri Allah'ın izniyle İslamiyet'in kısa sürede tüm dünyaya yayılmasına ve insanların geniş kitleler halinde hak din ahlakına yönelmesine vesile olmuştur.

Allah yolunda verdikleri bu kutlu mücadeleleri boyunca baskı, eziyet ve zulme maruz kalan değerli Sahabeler gibi, **"Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?..."** (Bakara Suresi, 214) ayetinin bir tecellisi olarak tarih boyunca diğer müminlerin de başından benzer olaylar geçmiştir. Ancak tüm bu görünürdeki olumsuz koşullara ve engellemelere sabır ve kararlılık gösterip direnen müminler, Allah'ın izniyle çok şerefli bir hayat yaşayarak bugün tüm Müslümanların büyük bir saygıyla andıkları birer şevk kaynağı olmuşlardır.

Ümmü Gülsüm Binti Ukbe (ra)

Mekkeli olan Ümmü Gülsüm Binti Ukbe, Kureyş kabilesine mensup bir hanım sahabedir. Allah ve Resulüne (sav) hicret etmek için Mekke'deki evini terk edip Medine'ye tek başına hicret etme cesaretini ve kararlılığını göstermiş bir muhacir hanım olan Ümmü Gülsüm Binti Ukbe, Hz. Osman'ın -anne bir- kız kardeşidir. Babası ise Peygamber Efendimiz (sav)'e ve İslam ahlakına kin ve düşmanlık duyan Ukbe bin Ebî Muayt'tır.

Ümmü Gülsüm Binti Ukbe, Mekke'de Müslüman olarak Resulullah (sav)'a biat ettiği andan itibaren, diğer Müslümanlar gibi işkenceye maruz kalmıştı. Din ahlakını terk etmesi için başta babası olmak üzere müşriklerden zulüm ve baskı görmüş ancak yapılan tüm zalimliklere rağmen Allah'a ve Resulüne olan sevgi ve bağlılığından ve din

ahlakından asla taviz vermeyerek tüm müminlere örnek bir ahlak sergilemiştir. Ailesinden gördüğü baskı nedeniyle Peygamberimiz (sav) ve mümin kardeşleri ile birlikte Medine'ye göç edemeyip, yedi yıl boyunca Mekke'de müşriklerin arasında tek başına yaşamak mecburiyetinde kalmıştır. Yedi yılın sonunda tüm tehlike ve engellere rağmen büyük bir kararlılıkla Medine'ye Peygamber Efendimiz (sav)'in ve mümin kardeşlerinin yanına tek başına hicret etmiştir. Medine'ye vardığında "Beni müşriklere geri çevirmeyin" diyerek Hz. Muhammed (sav)'e sığınmıştır.

Ümmü Gülsüm Binti Ukde, Yüce Allah'ın takdir ettiği kadere her ortam ve şartta rıza gösteren imanlı bir hanımdı. Yedi yıl boyunca ailesinin baskısıyla Mekke müşriklerinin arasında yaşadığı özel imtihan ortamında Allah'a sığınarak, O'na dua ederek güç bulmuş en sonunda da Medine'ye hicret ederek Peygamberimiz (sav)'in yanında feraha ve huzura kavuşmuştur. Tüm zorluklara rağmen tek başına yaptığı hicret yolculuğu tüm müminlere örnek olması gereken imani heyecanının, gayretinin ve fedakarlığının açık birer delilidir.

Fatıma Zehra (ra)

Fatimeh El Zehra veya Ez Zehra olarak da bilinen Hz. Fatıma, Hz. Muhammed (sav)'in ve ilk hanımı Hz. Hatice'nin kızı, dördüncü İslam halifesi Hz. Ali'nin eşi ve seyyidlerin validesidir. Değerli Peygamberimiz (sav)'in soyu Hz. Fatıma vesilesi ile devam etmiştir. Hz. Fatıma ve Hz. Ali'nin 2 oğlu (Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin) ve 2 kızı (Hz. Zeynep ve Hz. Umm Kulthum) olmuştur.

Peygamberimiz (sav)'in en küçük kızı olan Hz. Fatıma, hicretten on üç sene önce Mekke'de doğmuştur. Ona Fatıma ismini veren Peygamberimiz (sav) bir hadislerinde Hz. Fatıma'nın ismiyle ilgili şöyle buyurmuşlardır:

Deylemi Ebû Hureyre (ra)'den rivayet etmiştir:

"Onu sevenleri, Allah'ın Cehennem'den uzaklaştıracağı için kızıma Fâtıma adını verdim." [1](#)

Kendisine güzel ahlakı nedeniyle "ak yüzlü, nur, beyaz, parlak, ve aydınlık yüzlü" anlamına gelen "Zehra" ve "dünyevi heveslerden uzak, ibadet için kendisini Allah'a yönelten, iffetli ve namuslu" anlamına gelen "Betül" lakapları yakıştırılmıştır. Çok küçük yaşlarda dahi örnek bir ahlaka sahip olan Hz. Fatıma, son derece mütevazı, söz ve davranışlarında vakur bir hanımdı. Daima hikmetli, az ve öz konuşurdu.

Küçük yaşına rağmen İslam ahlakına tabi olmanın verdiği imani güç ile Peygamber Efendimiz (sav)'e yardım etmiş ve babasının yanından ayrılmayarak Kureyş kafirlerinin işkencelerine karşı büyük bir dirayet göstermiştir. Mekke'de Müslümanlara yapılan baskı ve zulmün arttığı bir dönemde Rabbimiz'in Peygamberimiz (sav)'e verdiği hicret izni üzerine, babası ile birlikte Medine'ye göç etmiştir.

Peygamber Efendimiz (sav)'in vefatından altı ay sonra vefat etmiş, genç yaşında gösterdiği imani kararlılık ve şevk ile tüm müminlere örnek bir yaşam sürmüştür.

Zeynep Bint-i Ali b. Ebu Tâlib (ra)

Hız. Zeynep (ra), Peygamberimiz (sav)'in torunu ve Hz. Fatıma (ra)'nın sevgili kızıdır. Resullullah (sav)'in vefatından beş yıl önce dünyaya gelen Hz. Zeynep, akli selim, zeki, düzgün ve edebi konuşan bir hanımdı. Annesi Fatımatü'z-Zehrâ'dan ve Esmâ binti Umeys'ten hadis rivayet etmiştir.

Emevi halifesi Muaviye'nin oğlu olan Yezid'in çıkardığı Kerbela olayında tüm müminlere örnek bir cesaret göstererek kardeşi Hz. Hüseyin'in yanında bulunmuştur. Hz. Hüseyin ve yanında bulunan yaklaşık 72 kişi şehit edildikten sonra esir alınan Hz. Zeynep bu

esareti sırasında da her türlü baskıya rağmen Yüce Allah'a olan sevgisini ve İslam ahlakının güzelliklerini tebliğ etmekten vazgeçmemiştir. Kardeşinin ve diğer müminlerin şahadetinden sonra esaret altındayken kendisine manevi baskı yapan Ubeydullah b. Ziyad'a verdiği "Bizleri Muhammed (sav) ile şereflendiren ve tertemiz yapan Allah'a hamdolsun! Onların üzerine ölüm

yazılmıştı. Onlar da öldürülecekleri yere geldiler. Allah onlar ve seni bir araya getirecek ve sizler karşılıklı olarak O'nun huzurunda muhakemeleşeceksiniz." yanıtı mümin kardeşlerine olan sevgisinin ve Allah'a olan güçlü tevekkülünün açık bir delilidir. Yezid'in mahkemesine çıkarıldığında Hz. Zeynep büyük bir cesaret örneği daha göstererek Yezid'in halifeliğinin geçersiz olduğunu ilan etmiştir. [2](#)

H. Zeynep, H. 65 (684-85) yılı civarında Mısır'da vefat etmiş ve Kanâtirü's-Sibâ' denilen yerde defnedilmiştir. [3](#)

Hamne Binti Cahş (ra)

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in halasının kızı ve hanımlarından Zeynep binti Cahş (ra)'ın da kardeşidir. Bu vesile ile Peygamber Efendimiz (sav)'e yakın akraba olma şerefini elde etmiştir.

H. Hamne, Resullullah (sav)'e ilk biat eden, İslam'la ilk şereflenen hanımlardandır. Bütün kalbiyle Yüce Allah'a ve Resul (sav)'üne teslim olmuş, Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği emir ve yasaklara gönülden itaat etmiş bir hanımdır. O dönemde müşriklerin yaptıkları tüm baskı ve zulümlere imani bir olgunlukla direnmiş ve imanından taviz vermemiştir. Kendisi gibi değerli bir sahabe olan eşi Mus'ab İbni Umeyr (ra) ile birlikte İslam ahlakını yaşamak amacıyla müşriklere karşı imani bir mücadele sürdürmüş ve bundan taviz vermemişlerdir. Mekke'de zulümler artınca Peygamberimiz (sav) ile birlikte hareket ederek Medine'ye göç eden ilk hanım sahabelerden olmuştur.

Mus'ab İbni Umeyr (ra)

Mekke'nin zengin ailelerinden birine mensup olan Mus'ab İbni Umeyr (ra), İslamiyet'i kabul eden ilk Müslüman hanımlardan olan Hamne Binti Cahş'ın da eşidir. O günün şartlarına göre zenginlik ve ihtişam içinde yaşayan Hz. Mus'ab, Peygamber Efendimiz (sav)'in insanları İslam ahlakına davet ettiğini öğrendiğinde vakit kaybetmeden Hz. Muhammed (sav)'e tabi olarak Müslüman olmuştur. Peygamber Efendimiz (sav) bu değerli sahabemiz hakkında şöyle buyurmuştur:

"Mekke'de Mus'ab b. Umeyr'den daha güzel giyinen, daha yakışıklı ve nimetler içinde yüzen başka bir genç görmedim" [4](#)

O dönemde Mekke'de Müslümanlara yoğun bir baskı uygulandığı için Müslüman olduğunu ailesinden gizlemek zorunda kalsa da Peygamberimiz (sav)'i gizlice ziyaret etmeyi sürdürmüştür. Gizlice namaz kıldığı, ailesi tarafından öğrenildiğinde akrabaları tarafından yakalanıp hapsedilmiş ve Habeşistan'a hicret imkanı çıkınca ilk kabile ile birlikte din ahlakını daha rahat bir şekilde yaşayabilmek için Habeşistan'a hicret

etmiştir. Ailesinin sunduğu ihtişamlı yaşamı hiç düşünmeden geri çeviren ve tüm baskılara rağmen İslam ahlakına tabi olmayı seçen Hz. Mus'ab'ı Habeşistan dönüşünde ailesi tekrar hapsedmek istese de karşılarında kalbi İslam ve imanla dolu, güçlü bir genç görünce yaptıkları baskıyı hafifletmek zorunda kalmışlardır.

Bu sırada Medine'de İslamiyet'i kabul etmiş olan bir grup Müslüman, Hz. Muhammed (sav)'den kendilerine İslam ahlakını anlatacak ve İslamiyet'i diğer insanlara da tebliğ edecek bir öğretici isteyince Resullullah (sav) Hz. Mus'ab'ı Medine'ye gitmek üzere görevlendirmiştir. Bu vesile ile Medine'ye ilk göç eden sahabe olmuş ve

nezaketi, muhabbeti, tevazu ve merhametiyle Medinelilerin gönüllerini İslam ahlakına ısındırmıştır. Onun insanlara güler yüzle, samimi ve içten yaklaşması, sıcak ve yakın alakası, gönülleri Sevgili Peygamberimiz (sav)'e ve İslam ahlakına ısındırmıştı. Bir yıl sonra Hac zamanında Mekke'ye gelen Hz. Mus'ab, İslam'ın Medine'deki hızlı yayılışını Sevgili Peygamberimiz (sav)'e "İslâm'ın girmediği ve konuşulmadığı ev kalmadı" [5](#) sözleriyle müjdelemiştir.

Mus'ab İbni Umeyr (r.a)'ın İslam ahlakını tebliğdeki heyecanı, aşkı, muhabbeti ve hassasiyeti örnek alınacak en güzel davranışlar olarak bizlere kadar ulaşmıştır. O, yumuşak başlı, merhametli ve tevazu sahibi bir Kur'an öğreticisi olduğu kadar, savaş meydanlarında da yalnızca Allah'tan korkan bir mümindir. Bedir Savaşında da Uhud Savaşında da sancağı taşıdığı için "Resulullah (sav)'in Bayraktarı" olarak anılma şerefine erişmiş ve Uhud Savaşında şehit olmuştur.

Afrâ Hatun (ra)

Medineli olan Afrâ Hatun, Neccar oğullarına mensuptur. İslamiyet'i Medine'de tanımış, hiç tereddüt etmeden Peygamber Efendimiz (sav)'e biat etmiştir. "Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler..." (Haşr Suresi, 9) ayetinin bir tecellisi olarak hicret ederek Medine'ye gelen Mekke'li muhacir kardeşlerine hizmet etmeyi şeref bilmiş bir hanım sahabemizdir. Yüce Allah'ın rızasını kazanmak için muhacir kardeşlerinin yardımına koşmuş, elinden gelen hizmeti esirgememiştir.

Neccar oğullarından Hâris İbni Rifâa ile yaptığı evliliğinden Muâz, Muavviz ve Avf isimlerinde üç oğlu bulunan Afrâ Hatun, tüm oğullarını Allah'ın izniyle İslam ahlakına uygun olarak yetiştirmiştir. Cesaret sahibi yiğit bir Müslüman hanım olan Afrâ Hatun, bu üç oğlunu Bedir Savaşına katılması için teşvik etmiş Allah yolunda mücadele etmiştir. Rabbimiz ve Resulü (sav) yolunda sebat etmiş, genç oğullarının Allah ve Resulü (sav) yolunda şehadetlerine örnek bir sabır göstermiştir.

Ümm-i Ümare Nesibe binti Kab (ra)

Ümm-i Ümare Nesibe binti Kab, Peygamberimiz (sav) döneminde ihlas, cesaret ve fedakarlıklarıyla öne çıkan salih mümin kadınlardan biri olmuştur. Gazilere su dağıtmak ve yaralarını sarmak göreviyle katıldığı Uhud Savaşının şiddetli bir anında, Resulullah (sav)'a saldıran bir kimseye karşı fedakarane bir mücadele vermiştir.

Kendilerini ve çocuklarını korudukları gibi Allah Resulü'nü de koruyacaklarına dair Akabede Allah'ın Resulü'ne biat eden Nesibe binti Kab, savaşın bir anda Müslümanların

görünürde aleyhine dönüştüğünü ve düşmanların Allah'ın Resulünün (sav) etrafında yoğunlaştığını görmüş ve kılıca sarılarak Peygamberimiz (sav)'i korumaya çalışmıştır. Diğer sahabelerle birlikte Peygamberimiz (sav)'in etrafını çevirerek vücutlarını ona kalkan yapan kişilerden biri olan Nesibe binti Kab, pek çok yerinden yaralanmıştır. **6** Hz. Ömer Peygamber Efendimiz (sav)'den naklettiği bir hadiste Hz. Ümm-i Ümare'nin Allah yolundaki şevkli mücadelesini şöyle aktarmıştır:

"Savaşta ne tarafa baktımsa, hep Ümm-i Ümare, hep Ümm-i Ümare'yi gördüm". **7**

Fâtıma Binti Hattab (ra)

Mekke'de doğan ve Kureyş'in Mahzumi koluna mensup olan Fatıma Binti Hattab'ın seçkin bir kabilesi vardı. Eşi Saîd İbni Zeyd, Mekke'de meşhur kılıç ustası Habbab İbni Eret'in vesilesi ile Resulullah (sav) ile tanışmış ve İslamiyet'i kabul etmişti. Fatıma Binti Hattab da eşinin tebliği ile İslamiyet'i ve son peygamber olan Hz. Muhammed (sav)'i öğrenmiş ve hiç tereddüt etmeden Müslüman olarak şereflenmiştir. Ancak Hz. Said ve Hz. Fatıma, ilk dönemler Müslüman olduklarını gizli tutmuşlardır. Mekkeli müşriklerden baskı ve zulüm görmemek ve ibadetlerini yerine getirirken engellenmemek adına böyle bir tedbir almışlardır.

Aynı zamanda İslam halifesi olan Hz. Ömer (ra)'in de kardeşi olan Hz. Fatıma, imani kuvveti, İslam ahlakı konusunda taviz vermeyen duruşu, sabır ve kararlılığı ile Hz. Ömer'in de İslamiyet'i kabul etmesine vesile olmuş değerli bir hanım sahabemizdir.

Eşi ile birlikte Medine'ye hicret eden Fâtıma binti Hattab, ömrünün sonuna kadar faziletli, örnek davranışlar sergileyerek hayatını devam ettirdi. Kardeşi Hz. Ömer (ra)'in adaletle hüküm sürdüğü Asr-ı Saadet dönemini gördü. Onun halifeliği döneminde de vefat etti.

İkrime bin Ebu Cehil (ra)

İkrime bin Ebu Cehil, kendisinden, aşiretinden, akrabalarından önce daima Peygamberimiz (sav)'in güvenliğini düşünen örnek Müslümanlardan biridir. Müslümanlara olan kin ve düşmanlığıyla bilinen Ebu Cehil'in oğlu olan İkrime bin Ebu Cehil, Hz. Ebubekir'in hilafeti döneminde Bizanslılara karşı yapılan Yermük Savaşı'na katılmıştır. Zaferle neticelenen savaşın sonunda ağır yaralanan El Haris İbni Hişam, Süheyl b. Amr ve İkrime İbni Ebu Cehil'in birbirlerine gösterdikleri fedakar tavır şöyle rivayet edilmektedir:

"Yermük Savaşı'nda, Haris b. Hişam, İkrime b. Ebu Cehil ve Süheyl b. Amr ağır yaralar alarak yere düştüler. Haris b. Hişam içmek için su istedi. Askerlerden biri ona su götürdü. İkrime'nin kendisine baktığını görünce, "Bu suyu İkrime'ye götür" dedi. İkrime suyu alırken, Süheyl'in kendine baktığını gördü, suyu içmeyerek, "Bunu götür Süheyl'e ver" dedi. Fakat su Süheyl'e yetişmeden Süheyl öldü. Bunun üzerine suyu İkrime'ye koştı. Fakat İkrime de ölmüştü. Hemen Haris'in yanına koştı. Haris de ölmüştü." **8**

Görüldüğü gibi sahabeler ölmek üzereyken ve belki de yardıma en muhtaç oldukları anda bile, kendilerinin değil Müslüman kardeşlerinin nefesine öncelik vermişlerdir. Kuşkusuz böylesine fedakar bir ahlakı yaşayabilmeleri Allah'a ve ahirete kesin bilgiyle inanmalarından, Allah'a gönülden teslim olmuş olmalarından kaynaklanmaktadır.

Seleme Bin Hişam (ra)

Hz. Seleme Yüce Allah'a ve Peygamberimiz (sav)'e iman ettiği için ailesi tarafından uzun bir zaman gördüğü işkencelere dirayetli ahlakı, güçlü imanı ile sabretmiş bir sahabedir. Hz. Seleme ile kardeşi Haris iman ederek Peygamberimiz (sav)'e tabi olsa

da diğerk üç kardeşleri Ebû Cehil, Âs ve Hâlid Allah'ın bildirdiği din ahlakından yüz çevirmiş ve iman eden kardeşlerine düşman olmuşlardır. Kardeşleri Hz. Seleme'nin din ahlakından vazgeçmesi için her türlü yola başvurdukları için Hz. Seleme sonunda can güvenliğini sağlamak ve İslam ahlakını engellenmeden yaşayabilmek için Habeşistan'a hicret etmiştir. Orada mümin kardeşleriyle yaşadığı üç ay sonunda kendilerine "tüm Mekkelilerin iman ettiklerine dair" aktarılan yanlış haber sonucu Mekke'ye dönmüştür. Mekke'deki durumun kendilerine aktarılandan farklı olduğunu gören Hz. Seleme ve diğerk bazı Müslümanlar, Mekke'ye gizliden girerek uzun müddet geldiklerini sezdirmemişlerdir. Fakat bir süre gizlendilerse de müşrikler tarafından yakalanmışlardır. Seleme bin Hişâm, Velîd bin Velîd, Hişâm bin Âs, Abdullah bin Süheyl ve daha birkaç sahabe tutulup hapsedilen Müslümanlardandı.

Uzun müddet en yakınları tarafından işkenceye tâbi tutulan ve zulmün her türüsüne mâruz kalan Hz. Seleme, Medine'ye hicret emri çıkınca bile esaretten kurtulamadı. Hattâ bu yüzden Bedir, Uhud ve Hendek savaşlarına da katılmadı.

Öz kardeşi Ebu Cehil tarafından belki din ahlakından yüz çevirir diye türlü işkencelere uğratılan Hz. Seleme bin Hişam, kuvvetli imanı ve Allah ve Resulüne olan sevgisi ile bu işkencelere dayanarak hiç tereddüt etmeden büyük bir sabır gösterdi. Uzun yıllar sonunda Hz. Vezid, Allah'ın izni ve Hz. Muhammed (sav)'in bilgisi ile, bir gece Hz. Seleme ve beraberinde bulunan mümin kardeşi Hz. İyaş (ra)'ı Mekke'de buldukları yerden kurtararak Medine'ye getirdi.9 İki seçkin sahabenin kurtulduğunu öğrenen Peygamberimiz (sav) bu habere çok sevinmişti.

Peygamber Efendimiz (sav)'in vefatına kadar Medine'de kalan Hz. Seleme, Hz. Ebu Bekir (ra)'in hilafetinde Suriye seferine katılan mücahitler arasında yer aldı. Hz. Ömer'in halifeliği sırasında gerçekleşen Mercu's-Sufr savaşında şehit düştü.

**Artık 'kötülüđü örgütleyip düzenleyenler',
Allah'ın, kendilerini yerin dibine
geçirmeyeceđinden veya şuuruna
varamayacakları yerden azabın
gelmeyeceđinden emin midirler? Ya da onlar,
dönüp-dolaşmaktalarken, onları
yakalayivermesinden (mi emindirler?) Ki onlar
(bu konuda Allah'ı) aciz bırakacak değildirler.
(Nahl Suresi, 45-46)**

Allah Herşeyden Haberdar Olandır

İnkarcılar, geçmişte olduğu gibi, bugün ve gelecekte de iman edenlere iftira atmaya, onlara karşı baskı ve hatta zulüm uygulamaya devam edeceklerdir. Ancak onların iftira ve eziyet verici sözleri, baskı ve zulümleri geçmişte olduğu gibi bugün ve gelecekte de iman edenleri üzmeyecek ve onlara bir zarar veremeyecektir.

Çünkü, müminler çok önemli bir gerçeği bilen ve bütün hayatlarını bu gerçeği bilerek yaşayan insanlardır. Bu gerçek şudur: Allah herşeyi gören, bilen ve işitendir. Allah'ın dilemesi dışında hiçbir insan başka bir insana en küçük bir zarar vermeyeceği dahi asla muktedir değildir.

İnkâr edenler, aralarında düzenler kurarlarken de, eziyet ve baskı planları yaparlarken de, Allah onları görmekte ve işitmektedir. En acımasız iftira sözlerini söylerken de, müminlerin tabii oldukları din ahlakından artık geri döneceklerini zannederlerken de, Allah onların akıllarından geçenleri bilmektedir. Sonsuz kudret sahibi Allah bu gerçeği Kuran'da şöyle bildirir:

“Yoksa onlar; gerçekten Bizim, sır tuttuklarını ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, (işitiyoruz) ve onların yanlarındaki elçilerimiz de (herşeyi) yazıyorlar.” (Zuhruf Suresi, 80)

İnkarcıların söyledikleri tüm isyankar sözlerin, asılsız iftiraların, sahip oldukları tüm kötü düşüncelerin, yaptıkları tüm zulümlerin karşılığı hesap günü kendilerine geri dönecektir.

Herşeyin hakimi ve tek sahibi olan Allah ise, müminlerin dostu ve vekilidir. Müminler, sonsuz merhamet ve şefkat sahibi olan Rabbimiz'in, her zaman herşeyi en güzel, en hayırlı, en adil, en hikmetli şekliyle yarattığını bilir ve sadece O'na dayanıp güvenirlere. Allah'ın dışında hiçbir varlıktan korkmazlar. Hiçbir iftira, saldırı, tehdit, alay, canlarına ve mallarına kastedilmesi onları imanın güzelliğini ve Kuran ahlakını yaşamaktan vazgeçirmeye güç yetiremez. Rabbimiz Kuran'da Müslümanların bu kararlılığını ve Allah Katında alacakları karşılığı şöyle müjdelemiştir:

“Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sadıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandırarak, münafıkları da dilerse azablandırarak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir hayra varamadılar.” (Ahzab Suresi, 23-25)

Kaynaklar:

1 <http://www.biriz.biz/sahabiler/peykiz4.htm>

2 http://tr.wikipedia.org/wiki/Kerbela_Sava%C5%9F%C4%B1

3 Şamil İslam Ansiklopedisi

4 İbn Sa'd, et-Tabakâtü'l-Kübrâ, Beyrut 1960, III, 116

5 <http://www.mecelle.com/hayatus-sahabe/hz-musab-ibni-umeyr.html>

6 Ziyad Ebu Ganime, Mevakıfu Batule min sun'I I-İslam -Asrı Saadetten Günümüze İslam Kahramanları, İstanbul, 1993

7 <http://turk.ch/islam/eshab/ummiuarenesibehstun.html>

8 Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, Hz. Muhammed ve Ashabının Yaşadığı İslami Hayat, Cilt 1, Sentez Neşriyat, Temel Eserler Serisi: 2/1

<https://www.harunyahya.info/makaleler/baski-ve-zulumle-karsilasan-sahabe-i-kiramin-serefli-yasamlari-28254>